

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

II ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ДОСВІД, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ

24 квітня 2020 р.

ХАРКІВ

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет будівництва та архітектури
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Харківський регіональний інститут державного управління національної
академії державного управління при Президентові України
Полтавський університет економіки і торгівлі
Придніпровська державна академія будівництва та архітектури (м. Дніпро)
Приазовський державний технічний університет (м. Маріуполь)
Українська академія друкарства (м. Львів)
Хмельницький державний університет

МАТЕРІАЛИ

II Всеукраїнської науково-практичної конференції

«УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ДОСВІД, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

Харківський національний університет будівництва та архітектури

24 квітня 2020 р.

Харків 2020

УДК 658.310.8

Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Управлінська діяльність: досвід, тенденції та перспективи»: збірник наукових праць – Харків: ХНУБА, 2020 -388 с.

У матеріалах конференції розглядаються загальнодержавні, галузеві та регіональні аспекти методології та практики сучасного менеджменту.

Збірник розраховано на науково-педагогічних працівників, аспірантів, магістрів, студентів та фахівців-практиків, які займаються переліченими питаннями.

Матеріали друкуються мовою оригіналів.

За виклад, зміст і достовірність відповідають автори.

УДК 658.310.8

©Автори статей, 2020
© ХНУБА, 2020

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу ХНУБА заборонено

В Україні зараз низький рівень інтеграції національної освіти і науки в ринкове середовище. Тому важливо усвідомити необхідність невідкладного вирішення проблеми інтеграції освіти, науки та дорадництва в єдину систему інформаційного ринку, де кожна складова має виконувати притаманну їй функцію, а в сукупності створювати єдину інтегровану систему, в якій забезпечуються інтереси як усіх учасників ринку, так і держави і суспільства в цілому.

*О.А. Синенко,
магістрант*

*Т.О. Гусаковська
канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри менеджменту
Полтавського університету економіки і торгівлі*

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Обґрунтування організаційного забезпечення процесу управління інноваційним розвитком підприємства сприятиме ефективному використанню інноваційного потенціалу підприємства для забезпечення високого рівня конкурентоспроможності товарів і послуг. Формування оптимального організаційного забезпечення процесу управління інноваційною діяльністю та інноваційним розвитком підприємства є першочерговим завданням менеджменту підприємства. Реалізація цього завдання дасть можливість сформулювати й реалізовувати конкретну послідовність заходів, що спрямовані на стійкий, перспективний інноваційний розвиток.

Організаційне забезпечення інноваційного розвитку є важливим джерелом економії обмежених фінансових ресурсів та створення додаткових конкурентних переваг, що особливо актуально для вітчизняних підприємств. Під організаційним забезпеченням розуміють комплекс структур і правил, які створюють умови для нормального протікання інноваційних процесів, реалізації планів, підтримки функціонування системи на необхідному рівні за рахунок забезпечення необхідними ресурсами, організації взаємозв'язків між окремими елементами та ліквідації відхилень, що можуть виникати у системі.

Організаційне забезпечення інноваційного розвитку підприємства передбачає створення такої організаційної структури, що буде відповідати загальним цілям підприємства. Організаційне забезпечення підприємства значною мірою залежить від взаємодії та координації діяльності підрозділів, функціонально пов'язаних із інноваційною діяльністю. Ця взаємодія має здійснюватися на основі формально встановлених і неформальних організаційних зв'язків між елементами організаційної системи підприємства.

Компонентами організаційного забезпечення системи управління інноваційним розвитком підприємства можна визначити такі [1]:

- нормативно-правову підсистему, яка визначає основні норми чинного законодавства в сфері інноваційної діяльності та розгалужену систему нормативних актів допоміжного характеру;

- підсистему інформаційного забезпечення, яка передбачає наявність на підприємстві інформаційних систем по збору та аналізу даних щодо моніторингу інноваційного розвитку підприємства, стану та кон'юнктури ринку, конкурентного середовища, а також підтримку прийняття ефективних управлінських рішень;

- організаційну підсистему, яка включає відповідні підрозділи підприємства, що сприяють інноваційному розвитку, а також забезпечує ефективний взаємозв'язок даних підрозділів з іншими структурними підрозділами на горизонтальному або вертикальному рівні.

Важливе значення в забезпеченні ефективності інноваційного розвитку підприємства є розроблення відповідної організаційної структури. Її визначають вибрана цільова спрямованість і стратегія інноваційного розвитку. Важливу роль при цьому відіграють розмір підприємства, специфіка, обсяг і номенклатура продукції, що виробляється, ціла низка інших факторів. Тому структура управління інноваційним розвитком підприємства повинна органічно вбудовуватися в організаційну та функціональну структуру управління в цілому. Крім того, необхідно забезпечити координацію діяльності всіх ланок підприємства, що формують управлінські рішення на різних рівнях, що має важливе значення для реалізації проектів і програм інноваційної діяльності як за окремими видами продукції, так і за всім напрямом інноваційного розвитку у цілому [2, 3].

На наш погляд, для більшості вітчизняних підприємств доречно застосовувати один із різновидів змішаного типу оргструктури інноваційно-активного підприємства - організацію робіт із інноваційних проектів. У цьому випадку підрозділ, що розробляє інноваційний проект, складається із фахівців різних служб підприємства, адміністративно підлеглих керівникові проекту. Проектний підрозділ (бригада, група) організується для розроблення важливих комплексних проблем, що мають прикладне значення, і після розв'язання поставленого завдання розформовується.

Безпосередньо ж для ефективного управління інноваційним розвитком підприємства доцільно створення підрозділу, відповідального за формування напрямів інноваційного розвитку та колегіального органу для прийняття рішень, що забезпечить розроблення як базових корпоративних стратегій розвитку, так і стратегій інноваційного розвитку, визначення конкретних напрямів такого розвитку, формування відповідних інноваційних проектів і програм. Останні два елементи механізму формування інноваційного розвитку дозволять підвищити якість рішень, їх координацію і керування, а перший - забезпечити виконання прийнятих рішень.

Список використаних джерел

1. Пілявоз Т. М. Організаційно-економічне забезпечення системи управління інноваційним розвитком машинобудівних підприємств : дис. ...канд. екон. наук: 08.00.04 / Одеський національний політехнічний університет. Одеса, 2015. 204 с.
2. [Петухова О. М.](#) Управління інноваційною діяльністю підприємств: стан, тенденції, теоретико-методологічне забезпечення. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2015. № 2. С. 42—45 .
3. Федулова Л.І. Концептуальні засади управління інноваційним розвитком. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2004. №2. С. 122-135.

O.Y.Sydorenko,
student

A. A. Melikhov
DrSc., professor, head of the Department of Enterprise Economics,
SHEI «Priazovskyi State Technical University»

MANAGEMENT OF LABOR MIGRATION PROCESSES IN UKRAINE UNDER THE ECONOMIC CRISIS

At the present stage of development, the processes of external and internal economic (labor) migration around the world are showing intense growth rates and are becoming less predictable. One of the reasons for the increase in the number of foreign economic migrants is the possibility of employment with better pay conditions abroad than at home. This problem is urgent for our country, since after the introduction of the visa-free regime with EU countries from 2017; labor migration has become even more widespread for Ukrainian citizens.

The multiplicity and intensity of the processes of labor migration poses many challenges of economic, social, demographic, legal nature, which require new approaches. With the increase in the number of migrants, significant changes are needed in the structure of the budget in the social sphere, health care, tax base, etc. It is necessary to redistribute labor potential in different sectors of the economy. Important is the tendency of emigration of highly skilled professionals, citizens of developing countries, to developed countries, along with the immigration of unskilled labor from poorer countries. Every year, illegal migration is creating a number of additional problems that need to be solved immediately. There are differing views among scholars and politicians about options for solving economic migration, sometimes diametrically opposed and not always fair to stakeholders. In such circumstances, regulation of labor migration issues becomes particularly acute and urgent.

Наукове видання

**Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної
конференції**

**«УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ: ДОСВІД, ТЕНДЕНЦІЇ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ»**

Збірник наукових праць

Мови: українська, англійська

Редактор: О.П. Бутенко, Н.В. Опікунова

За відповідальністю авторів

План 2020 р., поз.
Підп. до друку 30.04.2020
Надруковано на ризографі.
Тираж 50 прим.

Формат 60x84 1/16.
Обл. -вид. арк.
Ум. друк. арк.
Зам. №

Папір друк. №2.
Безкоштовно.

ХНУБА, Україна, 61002, Харків, вул. Сумська, 40

Підготовлено та надруковано РВВ Харківського національного
університету будівництва та архітектури